

1 Ιουνίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 128/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Πρόταση — Σκοπός — Τεκμήριο υπέρ του συμφέροντος της υπηρεσίας — Κρισιμότητα των προσωπικών περιστάσεων του μετατιθεμένου — Λήψη υπόψη της προκαλούμενης ταλαιπωρίας του.

5

Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Περιστάσεις βασιμότητας του λόγου ως προς την έλλιπή έρευνα προσωπικών περιστάσεων υπό μετάθεση δημόσιου υπάλληλου.

10

Ο αιτητής προσέβαλε τη μετάθεσή του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15

1. Όπως προκύπτει από τα γεγονότα ενώπιον του Δικαστηρίου, η εισήγηση για μετάθεση υποβλήθηκε από το Διευθυντή του Τμήματος, όχι απευθείας στην Επιτροπή, αλλά μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου. Ο Προϊστάμενος του Τμήματος έχει κριθεί από τη νομολογία ως ένα από τα πλέον αρμόδια όργανα για την εκτίμηση των αναγκών της υπηρεσίας στις οποίες εμπíπτουν και οι μεταθέσεις. (*Zachariou v. Republic* (1986) 3(B) C.L.R. 969, 977.) Η προώθηση του θέματος στην Επιτροπή από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου υποδηλοί και την δική του συνεργασία στις προτεινόμενες μεταθέσεις. Επομένως, και αν ακόμα γίνει δεκτός ο ισχυρισμός ότι ο νόμος εναποθέτει την αρμοδιότητα αυτή στο Γενικό Διευθυντή, δεν υπάρχει καμιά παρανομία στη διαδικασία υποβολής

20

25

της πρότασης που δε συγκρούεται ούτε αντιβαίνει προς τις πρόνοιες του νόμου.

Αναφορικά με τους σκοπούς που η πρόταση για μετάθεση απέβλεπε να ικανοποιήσει, η νομολογία δέχεται ότι, με εξαίρεση τις μεταθέσεις που έχουν ως αιτία λόγους πειθαρχικούς, όλες οι άλλες τεκμαίρεται ότι γίνονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας.

5

Εναπόκειται δηλαδή στον αιτητή να αποδείξει τους αλλότριους σκοπούς των μεταθέσεων. Ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχει προσκομιστεί οτιδήποτε που να ανατρέπει το τεκμήριο αυτό. Το γεγονός ότι υπήρχαν παράλληλα και αιτήσεις υπαλλήλων για μετάθεση, δεν καθορίζει άνευ ετέρου το σκοπό των μεταθέσεων στην ικανοποίηση προσωπικών επιθυμιών. Ούτε και το ότι αναφέρεται στην εισήγηση ως ένας από τους λόγους των μεταθέσεων η πρόσφατη προαγωγή των επηρεαζομένων, θεμελιώνει το επιχείρημα του αιτητή ότι ο Διευθυντής του Τμήματος τελούσε υπό νομική πλάνη ότι η προαγωγή προϋποθέτει αυτομάτως μετάθεση. Η προαγωγή στο σημείο αυτό θα πρέπει να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με την αναφορά στις ανάγκες της υπηρεσίας.

10

15

20

2. Αποτελεί θεμελιωμένη αρχή στη νομολογία μας ότι οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των επηρεαζομένων προσώπων πρέπει να εξετάζονται από την Επιτροπή και να αποδίδεται σ' αυτές η δέουσα σημασία.

25

Εξίσου σημαντικό στοιχείο που εμπίπτει μέσα στα πλαίσια αυτά είναι και η "ταλαιπωρία" (hardship) που θα προκληθεί στο μετατιθέμενο υπάλληλο και την οικογένειά του από τη νέα τοποθέτηση. Χωρίς να παραγνωρίζεται ότι το κυρίαρχο στοιχείο στις μεταθέσεις είναι πάντοτε οι ανάγκες και το συμφέρον της υπηρεσίας, η Ε.Δ.Υ. οφείλει να σταθμίσει αφενός το συμφέρον αυτό και αφετέρου την προστασία των νομικών συμφερόντων των δημοσίων υπαλλήλων.

30

3. Ο αιτητής εδώ είχε στηρίξει την ένστασή του για τη μετάθεση σε ένα σύνολο λόγων: Στην κατάσταση της υγείας του, στην κατάσταση της υγείας της γυναίκας του και ενός από τα παιδιά του, στις επιπτώσεις που θα είχε η μεγάλη απόσταση από τον τόπο διαμονής του στα θέματα αυτά, και ακόμη η ενδεχόμενη εγκατάσταση του ίδιου μόνο χωρίς την οικογένειά του στον τόπο της εργασίας του. Η Ε.Δ.Υ. στηριζόμενη στο πιστοποιητικό του ιατρικού Συμβουλίου του 1988 περιόρισε την έρευνά της στο θέμα της υγείας του αιτητή μόνο, και πάλι σε μια στενή αντιμετώπιση από την άποψη μόνο της απόστασης του νοσοκομείου από τον τόπο μετάθεσης. Αγνοήθηκε τελείως η κα-

35

40

5 κατάσταση της υγείας της συζύγου του αιτητή και η ανάγκη παρακολούθησής της στη Λευκωσία που υπήρχε ειδικός ενδοκρινολόγος, ούτε και εξετάστηκε η κατάσταση της υγείας του αιτητή σε συνάρτηση με την τεράστια απόσταση που θα ήταν υποχρεωμένος να διανύει για τον τόπο της εργασίας του και οι ενδεχόμενες επιπτώσεις. Η εξέταση και η έρευνα επεκτάθηκε σε μικρό μόνο μέρος των λόγων που είχαν προβληθεί από τον αιτητή και όχι σε όλη τους την έκταση.

10 Τα στοιχεία που παραλείφθηκαν ήταν προσδιοριστικά της κατάστασης του αιτητή. Η παραγνώρισή τους από την Ε.Δ.Υ. καθιστά την έρευνα που διεξήχθη πλημμελή και οδηγεί σε πλάνη για τις πραγματικές προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του αιτητή, που αποτελούν ουσιαστικό στοιχείο στην κρίση της Επιτροπής, όπως εκτενέστερα αναφέρεται πιο πάνω.

15 Ενόψει των πιο πάνω κρίνεται ότι η καθ' ης η αίτηση Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ουσιώδη υπάρχοντα γεγονότα, λόγω έλλειψης της δέουσας έρευνας και δεν άσκησε ορθά τη διακριτική της ευχέρεια.

20 *Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*
Αναφερόμενες υποθέσεις:

Zachariou v. Republic (1986) 3(B) C.L.R. 969,

25 *Isaias v. Republic (1985) 3(B) C.L.R. 490.*

Lazarou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 82,

Ioannidou v. Educational Service Commission (1983) 3(A) C.L.R. 410,

30

Κούνοννα ν. Δημοκρατίας (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 2994.

Προσφυγή.

35 Προσφυγή εναντίον απόφασης της καθ' ης η αίτηση να μεταθέσει τον αιτητή από το Δασικό Σταθμό Γεφύρι Παναγιάς, Δασική Περιφέρεια Αδελφοί, στο Δασικό Σταθμό Παναγιάς, Δασική Περιφέρεια Παναγιάς Πάφου.

40 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως Ε.Δ.Υ.) που του κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 28.12.89 με την οποία ο αιτητής μετατέθηκε από 8.1.90 από το Δασικό Σταθμό Γεφύρι Παναγιάς, Δασική Περιφέρεια Αδελφοί, στο Δασικό Σταθμό Παναγιάς, Δασική Περιφέρεια Πάφος. 5

Ο Διευθυντής του Τμήματος Δασών, μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, με επιστολή του ημερομηνίας 27.9.1989 υπέβαλε στην Ε.Δ.Υ. προτάσεις για μεταθέσεις αριθμού υπαλλήλων στο Τμήμα Δασών, μεταξύ των οποίων και πρόταση για μετάθεση του αιτητή από το Δασικό Σταθμό Γεφύρι Παναγιάς, Δασική Περιφέρεια Αδελφοί, στο Δασικό Σταθμό Παναγιάς, Δασική Περιφέρεια Πάφος. Διαβίβασε επιπρόσθετα επιστολή με τις παραστάσεις του αιτητή ημερομηνίας 17.8.89. 10

Ο αιτητής με την επιστολή του αυτή ενίστατο στη μετάθεση για ιατρικούς, οικογενειακούς και οικονομικούς λόγους. Συγκεκριμένα ανέφερε ότι η κατάσταση της υγείας τόσο του ίδιου όσο της συζύγου του και ενός από τα δύο παιδιά του επέβαλλε τη διαμονή του σε περιοχή κοντά στο Νοσοκομείο Λευκωσίας. Προς υποστήριξη των ισχυρισμών του επεσύναψε ιατρικά πιστοποιητικά. Οι απόψεις του κυβερνητικού ιατροσυμβουλίου αναφορικά με τον αιτητή που αναφέροντο στο πιστοποιητικό ημερομηνίας 12.7.88 είναι οι ακόλουθες: 15

"Το Ι.Σ. φρονεί ότι ο πιο πάνω πρέπει να ευρίσκεται πλησίον Γενικού Νοσοκομείου για θεραπεία και παρακολούθηση των συχνών προσβολών οστεομυελίτιδας." 20

Το ιατρικό πιστοποιητικό ημερομηνίας 9.9.88 αναφορικά με τη σύζυγό του έχει ως εξής: 25

"Πάσχει από χρόνια ετερογενή βρογχοκήλη. Χρηζει τακτικής παρακολούθησης από ενδοκρινολόγο και πιθανό να χρειαστεί χειρουργική επέμβαση. 30

Στην Κυβερνητική Υπηρεσία μόνο η Λευκωσία διαθέτει Ειδική Ενδοκρινολόγο Ιατρό." 35

Επιπρόσθετα επεσύναψε ιατρικό πιστοποιητικό αναφορικά με το γιό του ο οποίος αντιμετωπίζει πρόβλημα στο αριστερό γόνατο 40

μετά από κτύπημα με πυροβόλο κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας.

5 Ο Διευθυντής του Τμήματος Δασών υπέβαλε εκτός από τις προαναφερόμενες προτάσεις για μεταθέσεις, και τις δικές του απόψεις, αναφορικά δε με τον αιτητή υπέβαλε μεταξύ άλλων τα εξής:

10 "..... Οι ανάγκες της Υπηρεσίας επιβάλλουν να μετατεθεί στη Δασική Περιφέρεια Παναγιάς και να τοποθετηθεί στο χωριό Παναγιά της Επαρχίας Πάφου....."

15 Λήφθηκε υπόψη η έκθεση του Ιατροσυμβουλίου ότι πρέπει να βρίσκεται πλησίον Γενικού Νοσοκομείου και τοποθετήθηκε στην Παναγιά που απέχει 38 χιλιόμετρα από το Γενικό Νοσοκομείο Πάφου.

....."

20 Ο αιτητής, με επιστολή του προς την Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 12.10.89, αναφέρθηκε στην πρόταση για μετάθεση και υπέβαλε τις ενστάσεις του.

25 Η Ε.Δ.Υ. σε συνεδρίασή της ημερομηνίας 27.10.89 επιλήφθηκε του θέματος των μεταθέσεων και αποφάσισε ότι η περίπτωση του αιτητή και μερικών άλλων υποψηφίων έχρηξε περαιτέρω υπηρεσιακής-ελεξεργασίας, σε μεταγενέστερη δε συνεδρία της ημερομηνίας 3.11.89 αποφάσισε ότι έπρεπε να διευκρινιστεί κατά πόσο το Νοσοκομείο Πάφου θεωρείται Γενικό Νοσοκομείο στο οποίο να μπορεί να παρασχεθεί παρακολούθηση και θεραπεία στον αιτητή όπως αναφέρεται στο πιστοποιητικό του Ιατροσυμβουλίου που τον εξέτασε. Ο Αναπληρωτής Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας με επιστολή του προς την Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 25.11.89 ανέφερε ότι το Νοσοκομείο Πάφου είναι Γενικό Νοσοκομείο στο οποίο είναι δυνατή η παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε ασθενή 35 που πάσχει από οστεομυελίτιδα, όπως δηλαδή και ο αιτητής.

40 Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ., σε συνεδρίασή της ημερομηνίας 21.12.89, αφού έλαβε υπόψη τα ενώπιόν της στοιχεία, περιλαμβανομένων των παραστάσεων του αιτητή, των απόψεων του Διευθυντή του Τμήματος Δασών, ως επίσης και της έκθεσης του ιατροσυμβουλίου και της επιστολής του Αναπληρωτή Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, ως επίσης και το γεγονός ότι το Νοσοκομείο Πάφου βρίσκεται σε απόσταση 35 περίπου χιλιομέτρων από το Δασικό Σταθμό Πανα-

γιάς, ενώ το Νοσοκομείο Λευκωσίας απέχει 38 χιλιόμετρα από το Σταθμό όπου υπηρετεί τώρα ο αιτητής, αποφάσισε να τον μεταθέσει προς το συμφέρον της υπηρεσίας από το Δασικό Σταθμό Γεφύρι Παναγιάς της Δασικής Περιφέρειας Αδελφοί, στο Δασικό Σταθμό Παναγιάς, Δασική Περιφέρεια Παναγιάς από 8.1.90.

5

Το αίτημα για ακύρωση τεκμηριώνεται σε δύο βασικούς λόγους:

(1) Ότι η πρόταση για μετάθεση του αιτητή είναι παράνομη ως μη προερχόμενη από την αρμόδια αρχή, και, επιπλέον ότι δεν επεβάλλετο από τις ανάγκες της υπηρεσίας. Ενδεχόμενη ακυρότητα της πρότασης ως προπαρασκευαστικής πράξης, συμπαρασύρει σε ακυρότητα και την τελική πράξη που είναι η μετάθεση του αιτητή.

10

15

(2) Μη δέουσα έρευνα και αξιολόγηση των προσωπικών περιστάσεων του αιτητή με ιδιαίτερη έμφαση στην κατάσταση της υγείας του ιδίου και των μελών της οικογένειάς του.

20

Σε ό,τι αφορά τον πρώτο λόγο για ακύρωση ο ισχυρισμός είναι ότι η πρόταση υπεβλήθη όχι από την αρμοδία αρχή όπως προνοείται στο νόμο και που είναι ο Υπουργός, ενεργώντας συνήθως διά του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου αλλά από το Διευθυντή του Τμήματος, από πρόσωπο δηλαδή που δεν είχε αρμοδιότητα επί του θέματος. Η πρόταση, όπως ισχυρίζεται περαιτέρω ο αιτητής απέβλεπε όχι στην ικανοποίηση αναγκών της υπηρεσίας, αλλά της ιδιωτικής επιθυμίας και αιτήματος ορισμένων υπαλλήλων για μετάθεση, επομένως σκοπός δεν ήταν το δημόσιο συμφέρον, και εν πάση περιπτώσει δεν υπήρχε η δέουσα αιτιολογία.

25

30

Όπως προκύπτει από τα γεγονότα ενώπιον του Δικαστηρίου η εισήγηση για μετάθεση υποβλήθηκε από το Διευθυντή του Τμήματος όχι απευθείας στην Επιτροπή αλλά μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου. Ο Προϊστάμενος του Τμήματος έχει κριθεί από τη νομολογία ως ένα από τα πλέον αρμόδια όργανα για την εκτίμηση των αναγκών της υπηρεσίας στις οποίες εμπίπτουν και οι μεταθέσεις. (*Zachariou v. Republic* (1986) 3(B) C.L.R. 969, 977.). Η προώθηση του θέματος στην Επιτροπή από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου, υποδηλοί και την δική του συνεργασία στις προτεινόμενες μεταθέσεις. Επομένως, και αν ακόμα γίνει δεκτός ο ισχυρισμός ότι ο νόμος εναποθέτει την αρμοδιότητα αυτή στο Γενικό Διευθυντή, δεν υπάρχει κατά τη γνώμη μου καμιά παρανομία στη διαδικασία υποβολής της πρότασης που δε συγκρού-

35

40

εται ούτε αντιβαίνει προς τις πρόνοιες του νόμου.

5 Αναφορικά με τους σκοπούς που η πρόταση για μετάθεση απέ-
βλεπε να ικανοποιήσει, η νομολογία δέχεται ότι, με εξαίρεση τις με-
ταθέσεις που έχουν ως αιτία λόγους πειθαρχικούς, όλες οι άλλες
τεκμαίρεται ότι γίνονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας (*Isaias v.*
Republic (1985) 3(B) C.L.R.490 και *Zachariou* ανωτέρω.).

10 Εναπόκειται δηλαδή στον αιτητή να αποδείξει τους αλλότριους
σκοπούς των μεταθέσεων. Ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχει προ-
σκομιστεί οτιδήποτε που να ανατρέπει το τεκμήριο αυτό. Το γεγο-
νός ότι υπήρχαν παράλληλα και αιτήσεις υπαλλήλων για μετάθε-
ση δεν καθορίζει άνευ ετέρου το σκοπό των μεταθέσεων στην ικα-
νοποίηση προσωπικών επιθυμιών. Ούτε και το ότι αναφέρεται
15 στην εισήγηση ως ένας από τους λόγους των μεταθέσεων η πρό-
σφατη προαγωγή των επηρεαζομένων, θεμελιώνει το επιχείρημα
του αιτητή ότι ο Διευθυντής του Τμήματος τελούσε υπό νομική
πλάνη ότι η προαγωγή προϋποθέτει αυτομάτως μετάθεση. Η προ-
αγωγή στο σημείο αυτό θα πρέπει να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με
20 την αναφορά στις ανάγκες της υπηρεσίας.

(2) Ο ουσιαστικός λόγος για ακύρωση της επίδικης πράξης αφο-
ρά την έρευνα της Επιτροπής για τις προσωπικές περιστάσεις
του αιτητή και τη σημασία η οποία αποδόθηκε σ' αυτές κατά τη
25 λήψη της απόφασης. Αν δηλαδή η άσκηση της διακριτικής ευχέ-
ρειας της Επιτροπής υπήρξε ορθή και επί τη βάση των γεγονό-
των τα οποία οφείλουν να ληφθούν υπόψη.

30 Αποτελεί θεμελιωμένη αρχή στη νομολογία μας ότι οι προσω-
πικές και οικογενειακές περιστάσεις των επηρεαζομένων προσώ-
πων πρέπει να εξετάζονται από την Επιτροπή και να αποδίδεται
σ' αυτές η δέουσα σημασία. (*Lazarou v. Republic* (1973) 3 C.L.R.
82.)

35 Εξίσου σημαντικό στοιχείο που εμπίπτει μέσα στα πλαίσια
αυτά είναι και η "ταλαιπωρία" (hardship) που θα προκληθεί στο
μετατιθέμενο υπάλληλο και την οικογένειά του από τη νέα το-
ποθέτηση. (*Ioannidou v. Educational Service Commission*
(1983) 3(A) C.L.R. 410.) Χωρίς να παραγνωρίζεται ότι το κυ-
40 ρίαρχο στοιχείο στις μεταθέσεις είναι πάντοτε οι ανάγκες και το
συμφέρον της υπηρεσίας, η Ε.Δ.Υ. οφείλει να σταθμίσει αφενός
το συμφέρον αυτό και αφετέρου την προστασία των νομικών
συμφερόντων των δημοσίων υπαλλήλων. (*Στ. Κούνουνα ν. Δη-
μοκρατίας* (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 2994.)

Ο αιτητής είχε στηρίξει την ένστασή του για τη μετάθεση σε ένα σύνολο λόγων: Στην κατάσταση της υγείας του, στην κατάσταση της υγείας της γυναίκας του και ενός από τα παιδιά του, στις επιπτώσεις που θα είχε η μεγάλη απόσταση από τον τόπο διαμονής του στα θέματα αυτά, και ακόμη η ενδεχόμενη εγκατάσταση του ιδίου μόνο χωρίς την οικογένειά του στον τόπο της εργασίας του. Η Ε.Δ.Υ. στηριζόμενη στο πιστοποιητικό του ιατρικού Συμβουλίου του 1988 περιόρισε την έρευνά της στο θέμα της υγείας του αιτητή μόνο, και πάλι σε μια στενή αντιμετώπιση από την άποψη μόνο της απόστασης του νοσοκομείου από τον τόπο μετάθεσης. Αγνοήθηκε τελείως η κατάσταση της υγείας της συζύγου του αιτητή και η ανάγκη παρακολούθησής της στη Λευκωσία που υπήρχε ειδικός ενδοκρινολόγος, ούτε και εξετάστηκε η κατάσταση της υγείας του αιτητή σε συνάρτηση με την τεράστια απόσταση που θα ήταν υποχρεωμένος να διανύει για τον τόπο της εργασίας του και οι ενδεχόμενες επιπτώσεις. Η εξέταση και η έρευνα επεκτάθηκε σε μικρό μόνο μέρος των λόγων που είχαν προβληθεί από τον αιτητή και όχι σε όλη τους την έκταση.

Τα στοιχεία που παραλείφθηκαν ήταν προσδιοριστικά της κατάστασης του αιτητή. Η παραγνώρισή τους από την Ε.Δ.Υ. καθιστά την έρευνα που διεξήχθη πλημμελή και οδηγεί σε πλάνη για τις πραγματικές προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του αιτητή που αποτελούν ουσιαστικό στοιχείο στην κρίση της Επιτροπής, όπως εκτενέστερα αναφέρεται πιο πάνω.

Ενόψει των πιο πάνω κρίνω ότι η καθ' ης η αίτηση Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ουσιώδη υπάρχοντα γεγονότα, λόγω έλλειψης της δέουσας έρευνας και δεν άσκησε ορθά τη διακριτική της ευχέρεια.

Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Δεν εκδίδεται οποιαδήποτε διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.